KANSRIJK WONEN

SAMEN OP JEZELF

KANSRIJK WONEN IETS VOOR JOU?

Het loopt niet allemaal even lekker. Thuis gaat het niet en van school word je ook niet heel blij. En misschien vind je het ook lastig elke maand met je geld rond te komen. Zomaar een paar zaken waardoor jij niet weet hoe het verder moet.

Met Kansrijk Wonen bieden we jou een woonplek en coaching om te zorgen dat je de problemen in je leven de baas wordt.

Lees de verhalen van de jongeren die in Kansrijk Wonen hebben gewoond. Verhalen van jongeren die met behulp van anderen een nieuwe start hebben gemaakt. Het was niet altijd simpel maar het is hen wel gelukt.

Heb jij een probleem waar je even geen raad mee weet of herken jij je in een verhaal? Je kunt altijd een gesprek aanvragen met een coördinator en eens komen kijken of het wat voor je is.

@ info@kansrijk-wonen.nl

www.kansrijk-wonen.nl

EUVGENIA (21)

STUDIE: International Business & Management

VERDER DAN ZE OOIT HAD DURVEN DROMEN

"Er was niet eens echt een duidelijke reden, maar opeens moest ik van mijn moeder het huis uit", vertelt Euvgenia. Ze is net terug van een welverdiende vakantie in de Caraïben. "Ik heb heel lang geen vakantie gehad. Ik heb de afgelopen tijd keihard gewerkt."

Nog niet heel lang geleden zag het leven van Euvgenia er heel anders uit. “Thuis deed ik niet wat mijn moeder wilde. Ik ruimde nooit op, was een beetje opstandig. Het bekende puberwerk." De verhouding met haar moeder was hoe dan ook niet goed. Via de moeder van een oppaskindje kwam ze uiteindelijk bij Kansrijk Wonen terecht. Eerst in Wezep, later in Harderwijk, waar al haar vrienden wonen.

“Op dit moment hebben we even geen hoofdbewoner. Toch redden we het aardig met zijn drietjes." Haar twee medebewoners zijn jongens met verschillende karakters. “Dat botst nog wel eens. Er is dan gedoe over schoonmaken. Op zo'n moment is een hoofdbewoner wel handig. Nu blijven dingen onopgelost." Maar dat is natuurlijk ook Kansrijk Wonen: normaal leren omgaan met mensen die je niet zelf hebt uitgekozen.

NIET VOOR NIKS

Ondanks onze verschillen hebben we gemeen dat we hier niet voor niks zitten", zegt Euvgenia. “Iedere bewoner heeft op zijn of haar manier een moeilijke jeugd gehad of ervaart nog steeds problemen. Dat is iets wat ons samenbindt." Euvgenia is nu toe aan een volgende stap: “Hoe leerzaam het project ook voor me was, ik wil nu op eigen benen staan. Mijn eigen plek. Het gekke is; ik heb nu een veel betere band met mijn moeder. Door de afstand en door het werken aan mezelf begrijp ik haar nu beter."

“Ik ben ooit begonnen aan een studie Frans, maar deze heb ik niet afgemaakt. Dat ging gewoon niet meer. Maar ik ben nog jong genoeg om opnieuw te gaan studeren. Ik weet nu dat je daar veel tijd in moet steken. Ik hoop binnenkort te starten met de studie International Business & Management."

“HET GEKKE IS: IK HEB NU EEN VEEL BETERE BAND MET MIJN MOEDER."

TOVERFORMULE

Kansrijk Wonen is geen toverformule. Het levert niet automatisch een diploma op. Het herstelt niet automatisch gebroken relaties. Het helpt bewoners wel om stapjes te nemen. Stapjes die stappen kunnen worden. Er is ruimte voor ruzie en fouten. Maar ook voor samenwerking en groei. Euvgenia vindt dat ze er nog niet is, maar ze is al veel verder dan ze ooit had durven dromen. ◄

Woning van Kansrijk Wonen in Harderwijk

ROBERT (20)

STUDIE: Werktuigbouwkunde

OPLOSSING VOOR VUILE VAAT

Op een warme zomeravond in juni bel ik aan bij Mesdaghout 16 in Nunspeet. Er is hier een huisvergadering gepland. En dat komt goed uit. Ik hoop vanavond drie jongeren plus een coach te spreken. Iedereen zit al klaar. Het wachten is nog op hoofdbewoner Robert. Maar al snel horen we dat er een kettingbotsing op de A50 is geweest. Robert kon de dans niet ontspringen, maar hij is gelukkig ongedeerd. Een ander keertje dan maar…

"Zo'n ongeluk zet me wel aan het denken", vertelt Robert een paar maanden later. "Ik heb veel geluk gehad. Dan ga je toch wel nadenken over God en de invulling van je leven en zo..." Een interessante uitspraak, omdat het geloof in zijn jeugd op een negatieve manier zijn leven beheerste.

"Mijn vaders wil was wet. In een gezin van zestien kinderen maakte hij de dienst uit. Hij was erg streng in de leer en had voor al zijn kinderen al een levensroute uitgestippeld. Voor een andere mening of een eigen levensstijl was geen ruimte. Het was een beetje sekte-achtig thuis, net als bij de Amish in Amerika. Daarbij, mijn vader had wel eens losse handjes. Het tuchtigen van de kinderen nam hij nogal letterlijk."

BRAND

Een brand kostte het leven van vier van zijn broers. De jeugd van Robert was op zijn zachtst gezegd niet makkelijk. Hij kwam in twee pleeggezinnen terecht, waarbij in het laatste gezin zijn pleegzus de rol van pleegmoeder op zich nam. "Dat ging dus op een gegeven moment niet meer. Via een woongroep van het EBC kwam ik uiteindelijk bij Kansrijk Wonen terecht. Na ruim een jaar bewoner te zijn geweest, werd ik hoofdbewoner."

Niet alles was vroeger slecht thuis. Met veel broertjes en zusjes kan hij goed opschieten. "We deden vroeger alles samen. Dat probeer ik over te brengen op mijn medebewoners. Huishoudelijke taken proberen we hier samen op te pakken en we proberen elkaar positief te stimuleren."

SLIM PLAN

Maar dat lukt niet altijd. De vieze vaat van zijn medebewoners begon hinderlijk te worden voor Robert. Hij besloot een grote hoeveelheid servies boven op zijn kamer te bewaren. "Op die manier was er beneden een zeer beperkt aantal borden en bestek aanwezig. Zo werd iedereen gedwongen af te wassen om aan een schoon bord te komen."

Hoe ervaart Robert het hoofdbewonerschap? "Ik heb meer verantwoordelijkheid en invloed. Dat is prettig. Als iets in huis mij niet zint, kan ik daar gelijk wat mee. Toen ik nog geen hoofdbewoner was, bemoeide ik me er veel minder mee. Het nadeel is dat ik niet altijd zin heb om ergens wat van te zeggen. Ik wil niet als een 'zeikerd' overkomen. Maar als het mij niet lukt om iets duidelijk te maken, zijn er altijd nog de coaches en de coördinatoren. Zij nemen het dan over."

EIGEN MANIER

Ondertussen heeft Robert een mooie baan en een vriendin met wie hij goed kan praten. Ze praten ook samen over het geloof. "Ik doe de dingen nu op mijn eigen manier. Ik ben nog steeds met het geloof bezig, maar op een andere manier dan vroeger."

Het verhaal van Robert is aangrijpend. Ik zou nog veel meer aan hem willen vragen, maar hij heeft een coachoverleg. De tijd is op. Hij is amper uit zijn werk, heeft een snelle hap genomen en moet alweer door. Het leven van een hoofdbewoner is soms druk. De verantwoordelijkheid is behoorlijk groot. Maar je krijgt er ook een hoop voor terug... ◀

LAURA (21)

STUDIE: PABO

SPAANSE AARD-APPELSCHOTEL

"Bij iedere bewoner probeer ik eruit te halen wat erin zit. Met de één heb ik meer dan met de ander, maar ik probeer altijd iets op te bouwen. En ik sta altijd voor andere bewoners klaar als ze me nodig hebben." Zo vat hoofdbewoner Laura haar visie samen. Ze vindt dat 'hoofdbewoner' meer om 'bewoner' gaat dan om 'hoofd'.

"Net als mijn huisgenoten ben ik ook een jongvolwassene die haar weg probeert te vinden, met vallen en opstaan. Ik heb niet gekozen wie er bij mij in huis komt wonen en andersom hebben mijn huisgenoten ook niet voor mij gekozen. Maar we moeten het wel samen doen. Het is een uitdaging om er samen iets moois van te maken."

En dat is tot nu toe aardig gelukt. De sfeer in huis is warm en gezellig. Voordat ik Laura interview, eten we een Spaanse aardappelschotel met chorizo. Het smaakt heerlijk, net als het nagerecht. Laura en haar huisgenoot hebben hun best gedaan. Aan tafel worden leuke anekdotes verteld. Vooral de ietwat verstrooide buurman aan de overkant levert grappige verhalen op.

ENERGIE

Na het eten vertelt Laura waarom ze hoofdbewoner is geworden. "Ik kom uit een warm nest. Ik vond mezelf zelfstandig en oud genoeg om op kamers te gaan. Daarnaast wilde ik ook mensen en gezelligheid om me heen. Via een kennis hoorde ik van Kansrijk Wonen en hun zoektocht naar een nieuwe hoofdbewoner in Harderwijk. Het klonk interessant en al vrij snel ben ik naar een informatiemiddag voor instanties en gemeenten geweest. Daar werd het concept uitgelegd." Een paar weken later woonde Laura in een huis van Kansrijk Wonen.

Ze geniet al anderhalf jaar van de gezelligheid, één van haar huisgenoten is zelfs een goede vriendin geworden. Ze heeft ook geleerd om beter haar eigen grenzen te bewaken: "Ik ben christen en ik wil vanuit mijn geloof veel liefde en warmte uitdelen. Ik denk vaak eerst aan een ander en dan pas aan mezelf. Er waren avonden dat ik 's avonds op bed lag en me afvroeg of ik niet teveel had uitgedeeld. Het kost soms veel energie. Ik heb veel geleerd van mijn vriendin en huisgenoot. Zij heeft reuma en moet daarom heel zuinig zijn op zichzelf en haar lichaam. Ze is heel gedisciplineerd en daar heb ik veel van opgestoken."

"IK KAN DE TAAK VAN HOOFDBEWONER IEDEREEN AANRADEN."

VEILIGE THUISHAVEN

Laura zal altijd wel veel voor anderen blijven doen. "Alles wat ik van thuis heb meegekregen, wil ik doorgeven aan de andere bewoners. Bijna iedereen die hier woont, komt uit een moeilijke thuissituatie. Het is de bedoeling dat Kansrijk Wonen een veilige thuishaven voor hen wordt."

Laura studeert aan de Pabo in Zwolle en vindt het interessant om via Kansrijk Wonen meer te weten te komen over de wereld van zorg en welzijn. "Het is eigenlijk een soort aanvulling op mijn studie, want ik krijg nieuwe inzichten over omgaan met elkaar en over pedagogiek. Deze onderwerpen zijn binnen mijn studie ook belangrijk. Ik kan de taak van hoofdbewoner iedereen aanraden, ook als je geen hulpverleningsachtergrond hebt." ◄

MANON (21)

STUDIE: PABO

WEG MET DE BEREN OP DE WEG

"Eén van de belangrijkste dingen die ik van mijn coach heb geleerd, is het doorbreken van onrealistische denkpatronen. Ik zag beren op de weg", vertelt Manon.

"Ik dacht vaak 'ik kan het niet' of 'dat lukt me niet'. Ik zat niet lekker in m'n vel door mijn reuma en het gebrek aan steun van mijn ouders. Ik had wel dromen en wensen, maar had niet verwacht dat ik die kon bereiken. In ieder geval niet op korte termijn."

ETENSRESTEN ONDER DE BANK

Maar het tegendeel bleek waar. Binnen anderhalf jaar tijd lukt het Manon om een pittige revalidatie af te ronden, haar rijbewijs te halen, een hbo-studie te beginnen en flink af te vallen. Er is veel veranderd en nu is ze klaar om uit te vliegen.

Maar helemaal uitgeleerd is Manon nog niet. Ze grinnikt een beetje als ze vertelt: "Ik heb nog wel eens moeite met de gekke gewoontes van anderen, vooral van mijn huisgenoten. Ik snap bijvoorbeeld niet waarom iemand niet doucht of een bord met etensresten onder de bank schuift. Ik kan daar dan lang over piekeren, want ik wil snappen waarom iemand dat doet. Misschien is er een goede reden om niet op te ruimen, maar begrijp ik het soms niet. In plaats van met mijn piekergedachtes rond te blijven lopen, probeer ik het nu bespreekbaar te maken. Het kan soms even knallen, maar uiteindelijk help ik mezelf en de ander. De irritaties stapelen zich dan niet op."

COACH MARJAN

"Je kunt gerust zeggen dat Manon een metamorfose heeft ondergaan. Zelfvertrouwen en lef zijn in de plaats van angst en onzekerheid gekomen. Daar geniet ik van", vertelt coach Marjan. Voor haar opleiding Ervaringsgerichte Psychosociale Hulpverlening aan het Kempler Instituut moest Marjan oefengesprekken voeren.

Ze vond een structurele oplossing binnen Kansrijk Wonen. "Op deze manier kan ik mijn gespreksvaardigheden en inzichten verbeteren. Ik krijg ook veel plezier en energie van contact met jongeren als Manon. Om op zo'n belangrijk moment in haar leven mee te mogen lopen, vind ik heel bijzonder. Zij inspireert mij met haar onbevangenheid en lef. Als coach bij Kansrijk Wonen krijg je ook veel terug. Niet alleen de bewoner, maar ook de coach leert en groeit."

"HET KAN SOMS KNALLEN, MAAR UITEINDELIJK HELP IK MEZELF EN DE ANDER."

Marjan vertelt tot slot: "Dat is het mooie van Kansrijk Wonen. Je leert samenleven met anderen en daardoor leer je ook veel over jezelf. Anderen kun je vaak niet veranderen. Wel de wijze waarop jij zelf met anderen en hun soms gekke gewoontes omgaat." ◄

PETER (23)

WERK: Onderhoudsmonteur

VAN KANSARME JONGERE NAAR KANSRIJKE VADER

"Ik zat op de fiets en ineens gebeurde er iets bijzonders in mijn hoofd. Ik dacht: wow, ik ben weer iemand. Ik ben echt weer iemand! Die gedachte sloeg in als een bom, want ik had dit al heel lang niet gevoeld of gedacht."

Peter is een trotse en verantwoordelijke vader van 25 jaar, maar dat is niet altijd zo geweest. Jarenlang gebruikte hij drugs samen met vrienden waar hij toen mee omging. Zijn dieptepunt was de periode dat hij een paar weken in zijn auto woonde. Meer had hij niet. Toch ziet Peter wel humor in zijn bizarre avonturen: "Ik zette op een gegeven moment konijnenvallen uit in het bos, dat verzin je toch niet!" Verder at ik bijvoorbeeld hazelnoten op de parkeerplaats waar ik een paar nachten in mijn auto heb doorgebracht. Toen ik in mijn auto leefde, moest ik creatief zijn om aan eten te komen." Datzelfde jaar kwam Peter weer op straat te staan, deze keer echter zonder auto. Nu had hij een fiets en een big-shopper van de plaatselijke supermarkt, gevuld met kleren en spullen die eventueel van pas zouden komen.

TWIJFELS

Toen Peter in contact kwam met Kansrijk Wonen, had het team van Kansrijk Wonen de nodige twijfels of het zou gaan werken. Was Peter in staat om de hulp met beide handen aan te pakken? Hij was namelijk gewend om alles alleen te moeten doen in het leven.

Er is het nodige gebeurd om hem weer op de rails te krijgen. Of beter gezegd, Peter heeft met de nodige hulp zichzelf weer op de rails gekregen. Hij wil nu vooral een goede vader voor zijn kind zijn. Samen met de moeder voeden zij, gescheiden van elkaar, hun kind in goed onderling overleg op. Binnen Kansrijk Wonen heeft hij geen plek om zijn kind een eigen kamer te bieden. En hoewel zijn huisgenoten zich prima aanpassen aan een kind in huis, is Peter actief op zoek naar een huisje voor hen samen.

"IK ZETTE OP EEN GEGEVEN MOMENT KONIJNENVALLEN UIT IN HET BOS."

COACH FERNAND

"Een belangrijke verandering was het moment dat Peter zijn bankpas inleverde. Ik had hem al een paar keer verteld dat het verstandig zou zijn, maar hij was aan zet. Tijdens een van de gesprekken gooide hij zijn pas op tafel: 'alsjeblieft, ik baal er van dat het moet, maar het kan niet langer zo.' Het vertrouwen was er."

"Als er iets is wat lastig is aan het geven van begeleiding aan jongeren, is het wel het beheren van zijn of haar financiën. Veel jongeren zijn gewend om te kopen wat ze willen. En als ze iets willen, is dat niet morgen maar vandaag, en niet straks maar nu. Maar Peter heeft goede keuzes gemaakt en hij is veranderd. Van kansarme jongere naar kansrijke vader."

"Ik mocht het als coach van dichtbij meemaken en hem kansen bieden, gesteund door Kansrijk Wonen. Dit is een project waarbij gewone mensen zich inzetten, om jongeren waarbij het leven even niet normaal verloopt, te ondersteunen om weer een normaal leven op te bouwen." ◄

VINCENT (23)

STUDIE: Maatschappelijk Werk & Dienstverlening

JACUZZI IN DE TUIN

Na een pittige aanloopfase was Kansrijk Wonen in Harderwijk een feit. De eerste maand verliep, ondanks de aanwezigheid van drie jongemannen, voorspoedig. Maar toen kwam er een vierde bewoner. Beslist geen verkeerde gast, maar met de rust van die eerste maand was het voorlopig gedaan…

Wanneer je mij vraagt naar hoe het is of was om hoofdbewoner te zijn, moet ik vaak, met een stiekeme grijns op mijn gezicht, aan het volgende incident terugdenken. Bewoner Hendrik heeft zich amper aan zijn huisgenoten voorgesteld, als hij met een opblaasbare jacuzzi aan komt zetten. Volgens eigen zeggen een koopje. "Via Marktplaats, 250 euro." Het tekende zijn impulsiviteit. Want wat in dit verhaal ontbreekt is de vraag of het kopen van een jacuzzi wel past in een achtertuin van Kansrijk Wonen. Die vraag kwam pas na de aankoop.

FRISTI

Eerlijk is eerlijk, het was best een geinig ding. Tenminste, zolang de bubbels niet aanstonden. Dan maakte de nieuwe Marktplaats-aanwinst een ronduit verschrikkelijk kabaal. En daar konden de buren over meepraten. Heel enthousiast waren ze sowieso al niet over Kansrijk Wonen-jongeren als nieuwe buren. Het argument dat er evengoed een druk gezin met een hyperactieve hond en vijf katten naast hen had kunnen wonen, werd niet serieus genomen. Zelfs niet als de kinderen allemaal de ambitie zouden hebben om drummer te worden. Dan helpt het dus niet als Hendrik rond 4 uur 's nachts na het stappen besluit om de jacuzzipomp te starten. En als hij dan toch zo nodig in de jacuzzi moest, had hij voor het totaalplaatje beter Fristi kunnen drinken, in plaats van alcohol.
Het eigenaardige van dergelijke incidenten is; ze gebeurden meestal als ik niet thuis was. Ik vat dat maar positief op, mijn autoriteit was blijkbaar groot genoeg. Maar het was wel even schrikken toen in de lokale krant stond: 'Project Kansrijk Wonen mislukt na Jacuzzifeest.' Laten we eerlijk zijn, er was natuurlijk niet zoveel aan de hand. Een jongen drinkt samen met een andere jongen een biertje en maakt iets te veel lawaai. Niet per se een reden om de politie te bellen. Maar ja, leg dat maar eens aan iemand uit, nadat het zo breed uitgemeten in de krant staat.

"INCIDENTEN VONDEN MEESTAL PLAATS ALS IK NIET THUIS WAS."

BARBECUE

Een haf jaar verder. Tijd voor een buurtbarbecue. Weer een half jaar verder. Een Nieuwjaarsborrel. Wij als bewoners hadden al het mogelijke gedaan om de toch wat ongeruste buurtbewoners gunstig te stemmen. Ongeveer een jaar na de lastige start zei een overbuurman: "Ik heb eigenlijk nooit last van jullie." Een ander vulde aan: "Weet je wat nu het leuke is? Wij als straatgenoten onderling spreken elkaar eigenlijk niet zo vaak. Door die borrel van jullie maken we alsnog contact."

Dat is Kansrijk Wonen. Fouten maken, omgaan met lastige situaties, repareren, leren, groeien en verbinden. Vrijwel niemand die Kansrijk Wonen nu nog uit de straat wil zien vertrekken. Je weet immers maar nooit wat je ervoor terugkrijgt. Misschien wel een druk gezin met een hyperactieve hond en vijf katten. In het ergste geval hebben de kinderen ambitie om drummer te worden. ◄

ARIF (23)

STUDIE: Sociaal Pedagogisch Werk

VLUCHTEN OF VECHTEN?

Ga er maar aan staan; op achtjarige leeftijd helemaal alleen vluchten. Een gevaarlijke tocht vanuit Afghanistan naar Nederland. Na een tijdje in een AZC doorgebracht te hebben, gaat Arif wonen bij zijn oom en tante in Nunspeet. Zij houden helaas niet van hem zoals zijn eigen ouders dat deden. Dit is een verhaal over een jongen die zich dankzij Kansrijk Wonen, maar vooral ook dankzij zichzelf, vanuit kansloze positie heeft opgewerkt tot aanstormend maatschappelijk werker.

"In Nunspeet was ik altijd onrustig. Mijn oom en tante namen mij op in hun gezin, maar het voelde niet als thuis. Daarbij zat ik beslist niet lekker in mijn vel vanwege de situatie in Afghanistan. Ik zat vaak in over het welzijn van mijn ouders, die daar nog steeds in oorlogsgebied leefden. Ik wist heel lang niet eens of ze nog wel leefden."

Door al deze zorgen presteerde Arif niet goed op school. Hij liep er vast en voelde zich minderwaardig. Zijn vertrouwensband met straathoekwerker Lambert Jongetjes bracht uitkomst. "Lambert vertelde over een soort woonproject in Harderwijk. Een plek waar ik in alle rust aan mezelf kon werken en mezelf kon ontwikkelen. Dat zag ik wel zitten."

HULP VAN DE BUREN

Ondanks het samenwonen met bewoners van andere culturen en met andere interesses en gewoonten, wist Arif zich razendsnel aan te passen aan zijn nieuwe leefomgeving. "Met de hoofdbewoner had ik al meteen een goede klik. We houden allebei van voetbal en zijn allebei met geloof bezig. Hoewel ik moslim ben en hij christen is, konden we elkaar toch goed begrijpen."

Ook met een aantal buren had Arif goed contact. Misschien ligt het aan zijn vrolijke lach of zijn verzorgde uiterlijk, maar buren stonden in de rij om Arif te helpen. Ze hielpen hem met zijn toekomstplannen en financiële zaken, waardoor hij een reis naar Afghanistan kon maken. "Ik paste bijvoorbeeld bij de overbuurvrouw op de kinderen waarmee ik een extra zakcentje verdiende en kon sparen. Want ik had volkomen onverwacht te horen gekregen dat mijn ouders nog in leven waren en dat alles in orde met ze was. Ik wilde dus zo snel mogelijk naar ze toe."

"HOEWEL IK MOSLIM BEN EN HIJ CHRISTEN IS, KONDEN WE ELKAAR TOCH GOED BEGRIJPEN."

APPARTEMENTJE

In Afghanistan kreeg Arif nieuwe motivatie om in sneltreinvaart zijn opleiding af te maken. De mbo-opleiding Sociaal Cultureel Werk duurt normaal vier jaar. Arif haalde zijn diploma in drie jaar. "In Afghanistan ontdekte ik dat ik later iets voor mijn land wil betekenen. Ik wil opkomen voor mensen die het minder hebben en daarvoor heb ik wel een goede opleiding nodig. Daarbij, ik zag in mijn thuisland dat veel kinderen wel wilden, maar niet konden studeren. Ik beschouwde het als mijn plicht om bij terugkomst in Nederland mijn uiterste best te doen, omdat studeren een voorrecht is."

Inmiddels is Arif alweer bezig met zijn tweede jaar van de hbo-opleiding Maatschappelijk Werk en Dienstverlening in Den Haag. Vanuit zijn keurig ingerichte appartementje kijkt hij daar tevreden terug op zijn tijd bij Kansrijk Wonen. "Ik kreeg daar de rust en de tijd om tot bloei te komen. Een geweldige tijd." ◄

JURJEN (20)

STUDIE: Licht & Geluid

VAN RUZIE NAAR RUST

'Ik ben nu 18 en ik bepaal zelf wat ik wel en niet doe.' Daar kwam het ongeveer op neer. Jurjen lag regelmatig overhoop met zijn ouders. En ook zijn jongere broertje en zusje hadden moeite met zijn gedrag thuis. "Na de zoveelste ruzie was de situatie gewoon onhoudbaar", vertelt vader Dirk.

In de woonkamer van een ruime rijtjeswoning in Zeewolde vertellen vader Dirk en moeder Anja over de moeilijke tijd met hun zoon Jurjen en hun ervaringen met Kansrijk Wonen. Vader Dirk: "Jurjen begon een negatieve stempel op ons gezinsleven te drukken. Hij heeft een behoorlijk zware variant van ADHD. Soms kon hij zelfs agressief worden. En je wilt je eigen zoon niet zomaar op straat zetten. Via de Maatschappelijke Dienstverlening Flevoland zijn we in contact gekomen met Kansrijk Wonen."

Moeder Anja vult aan: "Coördinator Lambert Jongetjes is toen bij ons thuis op bezoek geweest. Jurjen was erbij. Het viel me op dat hij zich volledig richtte op Jurjen. Ik vond dat positief. Jurjen had in de gaten dat het echt om hem ging. Het sprak me aan dat Lambert vertelde dat er bij Kansrijk Wonen ook afspraken gemaakt worden. En dat het niet alleen maar 'lang leve de lol' zou zijn." Jurjen had een dubbel gevoel bij de nieuwe stap. Vader Dirk: "Het idee van samenwonen met onbekende jongeren in Harderwijk vond hij wel eng. Hij was wel gehecht aan Zeewolde. Maar hij heeft uiteindelijk geen tegengas gegeven."

VERANTWOORD HET HUIS UIT

Beide ouders kregen meer lucht na het vertrek van Jurjen: "En dat gold evengoed voor Jurjen zelf. De relatie tussen ons is veranderd. Wij hebben meer rust binnen het gezinsleven. Hij is veel zelfstandiger nu hij met twee vrienden een huis in Ermelo bewoont. Kansrijk Wonen was een ideale tussenstap. De overgang was anders waarschijnlijk te groot geweest."

Is Kansrijk Wonen aan te raden voor ouders in een zelfde soort situatie? "Ik vind van wel", zegt vader Dirk. "Het gesprek met de coördinator gaf me vertrouwen. Je kunt je kind op een verantwoorde manier het huis uit laten gaan. De aanwezigheid van een hoofdbewoner en de mogelijkheid voor coaching zorgen voor een veilige omgeving."

"GEK HOE JE EERST RUZIE KUNT HEBBEN MET IEMAND EN LATER TOCH NAAR ELKAAR TOE KUNT GROEIEN."

SINTERKLAAS

Zusje Elise heeft vanavond veel meegeluisterd en komt op de valreep nog met een grappig verhaal: "Sinterklaas! Weet je nog met Sinterklaas?" Iedereen weet het nog. "Jurjen is altijd erg aanwezig. Dan wil hij zijn mening doordrukken en zo. Er was een wereld van verschil tussen de laatste pakjesavond en de pakjesavond daarvoor," zegt Elise. "Dat klopt. De laatste keer was hij veel rustiger en was het gezellig. Dat was vroeger wel anders", aldus moeder Anja. "En weet je", verklapt zusje Elise tot besluit: "Toen hij bij Kansrijk Wonen zat moest ik er niet aan denken dat Jurjen terug zou komen en weer hier thuis zou gaan wonen. Maar nu zit ik in Ermelo op school en ga ik na schooltijd best vaak langs bij mijn broer. Gewoon even gezellig bijkletsen. Gek hoe je eerst ruzie kunt hebben met iemand en later toch naar elkaar toe kunt groeien." ◄

LYNN (20)

WERK: Supermarkt

ROCK BOTTOM

In een koud en stil bos, in een soort bunker onder de grond; daar sliep Lynn 's nachts. Veel dieper kon ze niet zinken, letterlijk. De uitdrukking 'rock bottom' lijkt speciaal voor haar bedacht. Het meisje had een depressie en anorexia. Nu is ze opgewekt en heeft ze een gezond postuur. In gesprek met deze Lynn, is het haast niet te geloven dat ze zich voor de buitenwereld wilde verschuilen.

"Thuis ging het voor geen meter. Mijn moeder was psychisch niet in orde. Ze was echt niet in staat om met mij en mijn problemen bezig te zijn. En mijn vader? Die had zijn handen vol aan mijn moeder. Ik zag maar één uitweg: weglopen. Ja, uiteindelijk het bos in. Ik was zo in de war dat ik dacht dat het een goede oplossing was. Als ik er nu op terugkijk, is het natuurlijk behoorlijk raar."

Lynn kwam via haar oom en tante in een pleeggezin en daarna in een psychiatrische instelling. Uiteindelijk hoort ze over Kansrijk Wonen. "Uit de verschillende woonvormen sprak Kansrijk Wonen me het meeste aan. Ik dacht, hier krijg ik ook ruimte om mijn eigen ding te doen, hier kan ik meer zelfstandig worden. Ik had niet de hele tijd begeleiding nodig." En zo kwam ze terecht in een huis met drie jongens. "Ik was gewend aan een rumoerig gezin met vier meiden, dus dit paste wel goed bij me. Toen er een jongen wegging en er een meisje voor in de plaats kwam, zag ik daar best tegenop. Ik had geen zin in die typische meidenruzies. Dat heb ik bij mijn ouders thuis al genoeg gehad." Gelukkig viel dat reuze mee. Ze kan goed overweg met haar vrouwelijke huisgenoot. Ook heeft ze een leuke klik met haar coach Nanja.

COACH NANJA

"Ik begeleid Lynn nu ongeveer een jaar. In het begin was ze best gesloten en verliep het contact wat stroef. Nu gaat het veel beter. We spreken eens in de twee weken af. Dan praten we bijvoorbeeld over sparen en andere geldzaken. Voor jongeren is het soms lastig om anderen te vertrouwen, helemaal met zulke onderwerpen. Het kost tijd om dit vertrouwen te winnen en deze zaken bespreekbaar te maken."

"In het begin liet Lynn zich vooral van haar mooiste kant zien. Het is de kunst om daar een beetje doorheen te prikken. Dat is gelukt. Ik ben voor Lynn iemand die haar ziet zoals ze echt is en die ziet waar ze tegenaan loopt."

“IN EEN KOUD EN STIL BOS, IN EEN SOORT BUNKER ONDER DE GROND, DAAR SLIEP LYNN 'S NACHTS."

SAMEN UIT ETEN

"Waarom ik de coach van Lynn ben geworden? Ik vind het leuk om in gesprek te zijn met haar. En dat zijn niet altijd serieuze gesprekken, hoor! We zijn pas samen uit eten geweest voor haar verjaardag. Dat vind ik leuke momenten. Als coach merk ik dat Lynn wat aan mij heeft. Ze pikt dingen op en ik zie haar groeien. Daar doe ik het voor.”

"De grootste verandering is dat ze nu geen schulden meer heeft. Het is haar zelfs gelukt om geld op een spaarrekening te zetten! Ze heeft nu twee bankpasjes en gaat daar verstandig mee om.” ◄

JOSEPHINE (20)

STUDIE: Zorg & Welzijn

VAN FREETOWN NAAR WEZEP

Via veel omzwervingen kwam Josephine bij Kansrijk Wonen terecht. Voordat ze in 2008 in Nederland kwam, verhuisde ze van Sierra Leone naar Gambia. "In Freetown, de hoofdstad van Sierra Leone, is het niet veilig voor jonge meisjes en vrouwen. Mijn ouders vonden het beter dat ik naar Gambia zou gaan, waar kennissen van mijn familie in een veiliger stad wonen. Uiteindelijk wilde mijn tante dat ik bij haar in Harderwijk kwam wonen, dus dat deed ik", vertelt Josephine.

Het was veiliger dan in haar geboorteland, maar echt thuis heeft Josephine zich nooit gevoeld. "De 'echte' kinderen van mijn tante, mijn neefjes en nichtjes, kregen een andere opvoeding dan ik. Voor mij was ze veel strenger. Ik werd te beschermd opgevoed en kon niet zomaar weg of afspreken met vrienden."

Tot overmaat van ramp moest Josephine toen ze achttien jaar werd, het huis uit. Een reden heeft ze nooit gehoord. "Maar toch ben ik niet boos op mijn tante. Ze heeft haar best voor me gedaan. En eigenlijk was ik er ook wel klaar voor om op mezelf te wonen. Via een mentor van mijn MBO-opleiding bij Landstede kwam ik terecht bij Kansrijk Wonen in Harderwijk."

In het begin was dat best spannend. Een huis vol nieuwe culturen en gewoontes. "Ondanks alle verschillen, voelde ik me hier eindelijk echt thuis. Je moet natuurlijk wel rekening houden met elkaar, maar het was hartstikke gezellig."

HIPPE SNEAKERS

Nu ze haar eigen plekje had, kon Josephine ook aan haar geldproblemen werken. Ze had schulden bij verschillende instanties. "Ik kreeg veel rekeningen waar ik niets van snapte. Die rekeningen belanden op een grote stapel. Dan hoefde ik ze ook niet te betalen, dacht ik dan. Mijn coach Reina heeft me daar goed bij geholpen. Nu heb ik meer overzicht. Ik heb geen schulden meer en kan af en toe iets leuks kopen." Ze wijst naar haar nieuwe hippe sneakers van Adidas.

"Waarom ik nu in Wezep woon? De coördinatoren gaven mij de kans om hier hoofdbewoner te worden. Dat leek me wel een beetje eng, maar ook een leuke uitdaging." Ondertussen woont Josephine alweer een jaar in Wezep en het bevalt haar goed. Ze heeft er geleerd om voor zichzelf op te komen.

"IK HEB GEEN SCHULDEN MEER EN AF EN TOE KAN IK WAT LEUKS KOPEN."

SCHOONMAAKROOSTER

"Als bewoner in Harderwijk bemoeide ik me nooit zoveel met het schoonmaakrooster. Maar nu ik hoofdbewoner ben, moet ik mensen wel eens achter de broek aanzitten. Op maandag maken we met zijn allen schoon, maar de rest van de week laten sommige huisgenoten hun troep gewoon staan. Dat schiet natuurlijk niet op. En je bent niet altijd samen thuis om het hierover te hebben, daarom heb ik een groepsapp aangemaakt. Als hoofdbewoner durf ik iets te zeggen, zonder dat ik bang ben voor een conflict."

Tot slot vertelt Josephine over haar nieuwe studie. Ze gaatstarten met een opleiding tot schoonheidsspecialiste. Het is Josephine al gelukt om ondanks haar moeilijke omstandigheden te groeien naar een zelfverzekerde hoofdbewoonster. Met haar doorzettingsvermogen gaat ze die opleiding zeker afronden. ◄

Harderwijk

Harderwijk

Nunspeet

Nunspeet

Kampen

Oldebroek

KANSRIJKE WONINGEN

Kansrijk Wonen is eigenlijk heel gewoon leven en wonen met heel normale jongeren en met heel normale buren. Omgaan met met heel normale coaches en heel normale coördinatoren. Gewoon mensen zoals jij en ik. Wie is er eigenlijk niet normaal?! En wie bepaalt wat normaal is? Soms ik, soms jij en meestal wij samen omdat we elkaar ergens ontmoeten. De uitdaging bij Kansrijk Wonen is: doe eens gek, doe eens normaal!

Kansrijk Wonen: Iets voor jou?

Mis jij nu of binnenkort een woonplek? Gaat het thuis niet goed of begin je het zat te worden om steeds op een andere plek te wonen?
Heb je soms het gevoel dat je vastloopt in relaties en situaties? En geloof je toch ook nog steeds dat je, misschien met een beetje hulp, je leven op de rit kan krijgen?

Neem dan contact met ons op, misschien hebben wij binnenkort een plek voor je!
Stuur een mailtje naar:
info@kansrijk-wonen.nl

Bespaartips!

Uitgekeken op je kleding en geen geld voor iets nieuws? Kijk eens voor kledingruilen op www.littlegreendress.nl

Gratis je kamer leuk inrichten? Dan kan! Op www.gratisaftehalen.nl vind je heel veel leuke spullen!

In 30 minuten produceer je met www.lekkerensimpel.com een topmaaltijd!

WIE WIJ ZIJN
EN WAT WIJ DOEN

Kansrijk Wonen biedt tijdelijke huisvesting voor jonge mensen die zelfstandig willen wonen. Het gaat om jongeren bij wie het thuis of op school niet zo lekker gaat. Ze willen graag op zichzelf, maar een klein beetje ondersteuning zou welkom zijn. In een huis van Kansrijk Wonen kunnen deze jongeren ongeveer een jaar terecht. Zo wennen ze aan het zelfstandig wonen. Na een jaar kunnen ze helemaal op eigen benen staan. Er komen steeds meer Kansrijk Wonen-huizen. Je vindt ze in Harderwijk, Nunspeet, Wezep, Kampen en binnenkort ook in andere gemeenten op de Noord-Veluwe.

HOOFDBEWONER

In een Kansrijk Wonen-huis wonen meestal vier jongeren. Eén van hen is de hoofdbewoner. Deze bewoner (vaak een student) zorgt voor een goede sfeer in huis. Hij of zij kan de andere bewoners een beetje op weg helpen bij het doen van huishoudelijke taken of bij de omgang met elkaar.

COACH

Eén keer per week ontmoet elke bewoner zijn of haar persoonlijke coach. Samen hebben ze een gesprek of ze gaan iets leuks doen. De coach helpt de jongere om op een goede manier om te gaan met moeilijke of nieuwe situaties. De coach is geen professionele hulpverlener, maar een capabele vrijwilliger die het leuk vindt om jonge mensen vooruit te helpen.

KANSRIJK WONEN

Een uitgave van Stichting Kansrijk Wonen, onderdeel van de Profila Zorg Groep © 2016

Schrijver: Vincept Epema
Redactie: Kansrijk Wonen
Vormgeving: Ruben Hadders

Fotografie: 123rf.com
Met dank aan de coaches, hoofdbewoners en bewoners voor het vertellen van hun verhaal. (Bij een aantal verhalen is gebruik gemaakt van gefingeerde namen.)

Namens het team van Kansrijk Wonen:
Lambert Jongetjes *(coordinator)*
Roel Vonk *(coordinator)*
Fernand Dijkgraaf *(coordinator)*
Eva Petra Simon *(projectleider)*

Partners:
gemeente Harderwijk
gemeente Zwolle
provincie Gelderland
Gemeenten Nunspeet
Gemeente Oldebroek
EBC
Straathoekwerk Nunspeet
UWOON
deltaWonen
Omnia Wonen
Nummer 13
Majada Projectmanagement
Hogeschool Viaa

BEKIJK DE VIDEO:

http://bit.ly/kansrijkwonen